

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0437 van 24 oktober 2012
in de zaak 1112/0479/A/4/0433

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ilse VAN NOPPEN
kantoor houdende te 2320 Hoogstraten, Heilig Bloedlaan 255
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 27 februari 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 12 januari 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten van 10 oktober 2011 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van twee kippenstallen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 augustus 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bruno DE MULDER die loco advocaat Ilse VAN NOPPEN verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Tom KLOECK die loco advocaten Peter FLAMEY verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer █████ verzoekt met een aangetekende brief van 20 april 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de vierde kamer heeft met een beschikking van 10 mei 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 19 augustus 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de *“nieuwbouw 2 kippenstallen”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 augustus 2011 tot en met 26 september 2011, worden twee bezwaarschriften ingediend. Ook de verzoekende partij dient een bezwaarschrift in.

De brandweer van Hoogstraten brengt op 29 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Watering De Beneden Mark brengt op 6 september 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 8 september 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 29 september 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten verleent op 10 oktober 2011 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college overweegt:

“ ...

De omgeving wordt overwegend gekenmerkt door bestaande agrarische bedrijfsactiviteiten en bestaande agrarische bedrijfsgebouwen.

De bouwwerken en constructies zijn naar functie, vormgeving en materiaalkeuze aanvaardbaar, ze vormen een compact geheel met de gebouwen in de omgeving.

Gezien de aanwezige structuren, het ongewijzigd uitzicht en gebruik van het terrein, kan gesteld worden dat de werken een beperkte impact hebben op de omgeving en stedenbouwkundig aanvaardbaar zijn.

Vergunning wordt verleend op voorwaarde dat:

- verharde op- en afritten in opbrekbare materialen worden uitgevoerd (gedeelte openbaar domein)*
- de pas van de vloer niet hoger komt dan max. 40cm boven de kruin van de weg.*
- de hemelwaterverordening en politieverordening inzake lozing van afvalwater worden nageleefd.*
- het advies van de brandweer en Watering De Beneden Mark strikt wordt nageleefd.*
- de groenschermen, zoals in rood aangeduid op het inplantingsplan, aan te planten in het eerstvolgende plantseizoen*

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 8 november 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 21 december 2011 een gunstig advies uit.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 januari 2012 om het beroep niet in te willigen en onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 9 januari 2012 beslist de verwerende partij op 12 januari 2012 om het beroep niet in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

9. Beoordeling:

Volgens het vastgestelde gewestplan van Turnhout situeert de aanvraag zich in landschappelijk waardevol gebied en agrarisch gebied. ... De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvrager is landbouwer en heeft een volwaardig en leefbaar melkvee en mestveebedrijf op een andere locatie. De aanvrager toont aan dat op de huidige locatie uitbreiding van de activiteiten niet meer mogelijk is.

De afdeling Duurzame Landbouw acht de aanvraag aanvaardbaar omdat de aanvrager reeds een volwaardig bedrijf uitbaat, daar de uitbreidingmogelijkheden beperkt zijn en hij nog een voldoende lange beroepsloopbaan voor zich heeft. Dit standpunt wordt bijgetreden.

Er is een voorwaardelijk gunstig advies van de brandweer, Watering de Beneden Mark en de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling. De voorwaarden uit deze adviezen dienen strikt nageleefd te worden.

In het kader van de beroepsprocedure werd ook nog advies gevraagd aan de Vlaamse Milieumaatschappij. Het advies is voorwaardelijk gunstig. De voorwaarden uit dit advies dienen nageleefd te worden.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De gevraagde stallen staan in functie van een agrarische activiteit en zijn aldus aanvaardbaar in het agrarisch gebied. Het betreft een onbebouwd perceel, maar geen geïsoleerde inplanting. Aan de overzijde van de straat en meer zuidwestelijk in de straat bevinden zich nog landbouwbedrijven.

De gevraagde stallen zijn van afmetingen, materiaalgebruik en schaal aanvaardbaar in de omgeving. De gebouwen worden naast elkaar ingeplant op de hoek van het perceel, zodat de bebouwing compact blijft.

De [REDACTED] is een lokale weg die aansluiting geeft op de gewestweg [REDACTED]. De impact op de mobiliteit wordt aanvaardbaar geacht.

Gezien de ligging in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied is de landschappelijke inkleding van een nieuwe inplanting van sterk belang. Het landschap wordt gekenmerkt door bos, open velden met bomenrijen en kleine landschapselementen.

Aan de achterzijde worden het perceel en de stallen afgeschermd door bos. Aan de oostzijde bevindt zich een bomenrij. Deze bomenrij dient aangevuld te worden met een onderbegroeiing zodat een volwaardig groenscherm ontstaat. Dit scherm dient 6m breed te zijn, zoals reeds in rood aangegeven werd op plan door het college van burgemeester en schepenen.

Ook langs de westzijde van de stallen dient een voldoende breed en lang groenscherm voorzien te worden, zoals ook in rood aangeduid op plan. Dit groenscherm dient op 8m van de stal voorzien te worden zodat er nog doorgang voor de brandweer mogelijk blijft naast de stal. Het groenscherm dient een bomenrij met hoogstammige bomen te voorzien zodat aangesloten wordt bij de bestaande structuur van het landschap. Het groen op het perceel vormt de overgang tussen het bos en het open landschap.

Het beperken van hinderaspecten zoals geur- en lawaaihinder worden behandeld in de milieuvergunning.

Een exploitatiewoning kan pas worden aangevraagd wanneer het bedrijf volwaardig is uitgebouwd op deze site.

De aanvraag werd getoetst aan de criteria van bijlage 2 van het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid (DABM). De inrichting is gelegen op voldoende ruime afstand van vogel- of habitat richtlijn of een ander kwetsbaar gebied. De aangevraagde activiteiten zijn van die aard dat voor het project geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn.

Watertoets:

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel gelegen te zijn in een effectief overstromingsgevoelig gebied.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel gelegen te zijn in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Er worden hemelwaterputten voorzien met een opvangcapaciteit van 40.000 liter. Hiermee wordt de helft van het dakwater opgevangen. Het water hiervan zal worden hergebruikt in het bedrijf, voor onder andere schoonmaak.

Voor de andere helft wordt een infiltratievoorziening van 60.000 liter voorzien achter de stallen. De voorwaarden uit het advies van Watering de Beneden Mark dienen strikt nageleefd te worden.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de gewestplanbestemming, op voorwaarde dat de adviezen van de brandweer, Watering de Beneden Mark, de VMM en de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling strikt worden nageleefd.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard, mits de aanplant van een volwaardig groenscherm langs beide lange zijden van de stallen zoals in rood aangeduid op plan en de voorwaarden uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 10 oktober 2011 worden nageleefd.

... ”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 1 februari 2012.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 27 februari 2012, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De tussenkomenende partij werpt op:

“ ...

10. *Er dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen precieze gegevens bijbrengt omtrent zijn zogenaamd belang bij het beroep. Er wordt zelfs niet gepreciseerd in welke hoedanigheid verzoeker meent het beroep te kunnen instellen (middels verwijzing naar de zgn. relevante bepaling van art. 4.8.16 §1 VCRO).*

Verzoeker beweert slechts dat hij “in de omgeving” woont, en dat “in de nabijheid van de vergunde gronden” zelf gronden in gebruik zou hebben.

Er wordt niet gepreciseerd waar de beweerde woonplaats van verzoeker precies gesitueerd is ten aanzien van de bouwplaats.

Evenmin wordt enige nadere aanduiding gegeven van de gronden die verzoeker zagezegd in gebruik zou hebben in de buurt van de bouwplaats.

Bij het verzoekschrift zijn – klaarblijkelijk – geen stukken gevoegd (er is immers geen inventaris bij het verzoekschrift gevoegd, hetgeen verplicht is op grond van art. 4.8.17 §4 VCRO). Er wordt dus geen bewijs van eigendom of enig ander overtuigingsstuk gevoegd bij het verzoekschrift.

11. *Vooreerst moet vastgesteld worden dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren van de hoedanigheid waarop hij zich klaarblijkelijk meent te kunnen steunen om het beroep bij Uw Raad in te stellen.*

Verzoeker levert geen enkel bewijs van eigendom met betrekking tot zijn woonplaats of de zagezegde gronden die hij zegt in gebruik te hebben in de omgeving van de bouwplaats.

Nochtans behoort het tot de stelplicht van de verzoekende partij om zijn hoedanigheid en belang aan te tonen, hetgeen wil zeggen dat de ondersteunende stukken bij betwisting worden voorgelegd. Ter zake wordt verwezen naar rechtspraak van de Raad van State die terecht aanneemt dat de verzoeker het bewijs dient te leveren van de feiten die hij tot staving van zijn belang aanhaalt (R.v.St. Benoy, nr. 18.897 van 14 april 1978).

Het beroep is onontvankelijk.

12. *Verder behoort het volgens de beroepsregeling uit de VCRO eveneens tot de stelplicht van de verzoeker om, in het verzoekschrift, precieze gegevens bij te brengen die toelaten hem te identificeren als één van de limitatief opgesomde belanghebbende partijen die het beroep bij Uw Raad kunnen instellen.*

In de hoedanigheid van derde die niet rechtstreeks betrokken is bij de beroepsaanvraag, zou verzoeker het beroep Uw Raad slechts kunnen indienen indien hij overeenkomstig art. 4.8.16 §1 3° VCRO rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunning.

Het volstaat dus niet eenvoudig te beweren dat men in de nabijheid van een bepaalde constructie woont om bij de Raad beroep te kunnen instellen tegen een vergunningsbeslissing die op deze constructie betrekking heeft. Men moet aantonen dat de bestreden overheidsakte rechtstreeks of onrechtstreeks hinderlijk kan zijn.

Deze vereiste van omschrijving van het belang in het verzoekschrift, die verder gaat dan de vereisten van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State, vloeit voort uit art. 4.8.16 §1 en §3 VCRO. In de lijn van de rechtspraak van de Raad van State over de vereiste van een persoonlijk en een rechtstreeks belang bij de procedure voor de Raad van State, werd in art. 4.8.16 VCRO bepaald dat de beroepen bij Uw Raad kunnen ingesteld worden door “elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing.”

...

13. *Voortgaande op de zeer schaarse gegevens die de verzoeker in het verzoekschrift bijbrengt omtrent zijn zogezegd belang, kan redelijkerwijze alleszins niet aangenomen worden dat verzoeker enig nadeel of hinder (zelfs onrechtstreeks) zou kunnen ondervinden van de bebouwing op het terrein van tussenkomende partij.*

...

Te dezen dient vastgesteld dat verzoeker op ruim 2,5km van de bouwplaats woonachtig is. Verzoeker woont in de kern van Meer, en kan vandaar de bouwsite onmogelijk waarnemen. Verzoeker is evenmin woonachtig in het landbouwgebied waarvan hij zgn. het uitzicht wil beschermen.

Gezien de beweerde woonplaats op ruime afstand van de bouwsite is het niet aannemelijk dat verzoeker enig nadeel zou kunnen ondervinden ingevolge het project van tussenkomende partij.

De bewering dat verzoeker zgn. gronden in gebruik zou hebben in de omgeving van de bouwplaats, wordt niet hard gemaakt. Zelfs indien zulks het geval zou zijn (quod non), kan alleszins niet ingezien worden hoe de ingebruikname van akkergronden voor veeteelt in de buurt van gronden die door verzoeker bewerkt worden, op enigerlei wijze hinderlijk zou kunnen zijn voor verzoeker.

...

De verzoekende partij repliceert niet, maar voegt bij haar wederantwoordnota aanvullende stukken toe, waaronder een luchtfoto waarop haar gronden en het bouwperceel worden aangeduid.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij zet in het verzoekschrift onder de titel “hoedanigheid en belang” uiteen:

“Verzoeker woont in de omgeving en heeft in de nabijheid van de vergunde gronden, zelf gronden liggen die hij gebruikt en alsdusdanig belang en hoedanigheid om zich te verzetten tegen de toekenning van de vergunning.”

Onder de “motieven/schendingen” stelt de verzoekende partij onder meer:

“Verzoeker heeft steeds gewezen op het geweldige panorama dat verstoord werd en de enorme impact op de omgeving met de voorgenomen inplanting.”

Uit de gegevens van het dossier blijkt inderdaad dat de verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift heeft ingediend. Voorts blijkt dat zij de beslissing die door het college werd genomen in eerste administratieve aanleg heeft bestreden bij de verwerende partij. Uit de argumenten van de verzoekende partij uiteengezet in het bezwaarschrift en in het

beroepschrift blijkt dat de verzoekende partij niet onterecht stelt dat zij “steeds heeft gewezen” op de negatieve impact van het aangevraagde op de omgeving.

2.

Artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bepaalt - net als 4.8.16, § 1, eerste lid, 3° VCRO, dat betrekking heeft op het instellen van een beroep bij de Raad - dat ‘...*elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden...*’ ingevolge de bestreden beslissing, een beroep kan instellen.

Gegeven het feit dat de verzoekende partij de beroepsindiener is van het administratief beroep, die haar beroep verworpen ziet door de bestreden beslissing, kan niet worden betwist dat de bestreden beslissing voor de verzoekende partij een nadelige vergunningsbeslissing inhoudt.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, laatste lid VCRO

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij werpt op:

“ ...

9. Art. 4.8.16 §3 laatste lid VCRO, gewijzigd bij Decreet van 16 juli 2010, bepaalt dat de verzoekende partij een afschrift van de bestreden beslissing dient te hechten aan zijn verzoekschrift. Er dient te worden aangenomen dat het hier gaat om een substantieel vormvoorschrift, ingesteld om de goede werking van de Raad te waarborgen en de wederpartijen toe te laten zich te verdedigen tegen het ingestelde beroep.

Alleszins uit de kopie van het verzoekschrift die aan verzoekers tot tussenkomst werd genotificeerd, valt niet af te leiden of aan dit voorschrift voldaan werd. Indien geen kopie van de beslissing werd aangehecht, dient de onontvankelijkheid van het verzoekschrift te worden vastgesteld.

...”

De verzoekende partij repliceert:

“ ...

Ten onrechte wordt opgeworpen dat de bestreden beslissing niet aan het verzoekschrift was gehecht.

Dit was wel degelijk het geval, en er werd ook melding gemaakt op het verzoekschrift van de voeging van de bestreden beslissing.

Verzoeker verwijst naar de motivering van zijn verzoekschrift alsook en naar de thans bijgevoegde stukken in bijlage.

...”

Beoordeling door de Raad

Het verzoekschrift vermeldt als bijlage “bestreden beslissing”. De vermelde bijlage werd gevoegd bij het verzoekschrift.

De exceptie is ongegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Enig middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.3.1, §1, 1°, b en §2 VCRO en van de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Verzoeker heeft steeds gewezen op het geweldige panorama dat verstoord werd en de enorme impact op de omgeving met de voorgenomen inplanting.

Eenzijds wordt in de bestreden beslissing erkend dat gezien de ligging in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, de landschappelijke inkleding van een nieuwe inplanting van sterk belang is en wordt nauwkeurig omschreven hoe deze nieuwe inplanting er zal uitzien en welke (beschermings)maatregelen aangewend worden, met onder meer een volwaardig groenscherm enz. wat er op wijst dat er toch een ernstige impact te verwachten is.

Maar anderzijds is in de bestreden beslissing nauwelijks iets te vinden van de beschrijving van het landschap – met name wat betreft de andere landbouwbedrijven die zich nog in de omgeving zouden bevinden, en die toch als argument worden aangewend om deze inplanting toe te laten.

Ter plaatse zijn er geen gelijksoortige landbouwbedrijven.

In de bestreden beslissing staat dat het landschap gekenmerkt wordt door bos, open velden met bomenrijen en kleine landschapselementen.

Er wordt onvoldoende aandacht gegeven aan de goede plaatselijke ordening door de onmiddellijke omgeving en andere landbouwbedrijven, niet voldoende bij de beoordeling te betrekken, terwijl hierop gesteund wordt om de vergunning te verlenen, daar gesteld wordt dat het om “geen geïsoleerde inplanting” gaat.

De bestreden beslissing gaat uit van de toestand van de aanvrager zelf, te beginnen met de motivering dat de aanvrager landbouwer is en een volwaardig een leefbaar melkvee en mestveebedrijf heeft op een andere locatie, maar dat de aanvrager aantoont dat op de huidige locatie uitbreiding van de activiteiten niet meer mogelijk is.

Als dit al zo is, wat verzoeker betwist, dan is dit op zich geen verantwoording voor een goede ruimtelijke ordening.

Op dit moment wordt er ter plaatse door de vergunningaanvrager geen landbouwbedrijf uitgebaat.

De aanvraag kadert dus niet in kader van nieuw op te richten gebouwen die noodzakelijk zijn en kunnen ingeschakeld worden in het bestaand landbouwbedrijf.

...

Het landschappelijk waardevol karakter van dit agrarisch gebied gaat teloor als aan iedere landbouwer een 2^e afgesplitste vestiging wordt verleend, die met winst kan doorverkocht worden.

De vergunningaanvrager baat weliswaar wel een landbouwbedrijf uit, doch dit is van een andere aard en op een andere locatie gelegen.

Daarenboven is de vergunningsaanvrager elders woonachtig.

De vergunningsaanvraag betreft een totaal nieuw inplanting van een industriële kippenfokkerij.

Er zijn nu 2 kippenstallen in aanvraag, en op de plannen is al ten voorlopige titel een woonst voorzien. Dit is al een prima verkoopargument naar derden toe.

Deze kippenstallen, die als eerste hier zouden gebouwd worden, en dus aanleiding kunnen zijn tot meerdere van dergelijke winstgevende projecten, horen niet thuis in landschappelijk waardevolle gebieden, waarin juist bepaalde beperkingen geleden om het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen.

...

De tussenkomen partij werpt op:

“ ...

17. Te dezen zoekt men vruchteloos naar een uiteenzetting omtrent de wijze waarop de door verzoeker aangehaalde regels en beginselen zgn. geschonden zouden worden door de bestreden beslissing.

Verzoeker voert een betoog dat de aanvraag zogenaamd zou gericht zijn op winstbejag, hetgeen stedenbouwkundig volkomen irrelevant is (en, ten overvloede, onjuist).

Er wordt in zeer algemene termen gesteld dat de bestreden beslissing zgn. gebrekkig gemotiveerd zou zijn, en strijdig met het landschappelijk waardevol karakter van het bestemmingsgebied waarin de aanvraag zich zou situeren, maar er wordt geen enkele repliek gegeven op de omstandige en uitdrukkelijke motivering die in de bestreden beslissing en in het verslag van de PSA wordt ontwikkeld (bemerkt immers dat verzoeker zich niet steunt op de formele motiveringsplicht, maar op de materiële motiveringsplicht; hij meent dus kennelijk dat er nergens in het dossier enige afdoende motivering zou terug te vinden zijn).

Het zogenaamd “middel” voldoet dan ook niet aan de vereisten gesteld door de VCRO, maar is onontvankelijk wegens obscuri libelli.

Het is slechts onder dit voorbehoud en dus ondergeschikt dat tussenkomen partij antwoordt op het middel, tenminste voor zover hij het middel kan destilleren uit het verzoekschrift.

18. Verder dient vastgesteld dat verzoeker zogezegd wettigheidskritieken formuleert zonder enige toelichting over het belang dat hij bij de beweemde inbreuken zou hebben.

...

De actio popularis, of de vordering waarbij een omwonenden zich opwerpt als een soort hoeder van het algemeen belang of de belangen van derden, is ontoelaatbaar.

Behoudens middelen van openbare orde, dient dus telkenmale te worden nagegaan of de verzoeker een belang heeft bij het “middel” dat hij inroept. Verwezen wordt naar de rechtspraak van de Raad van State dienaangaande (bv. R.v.St., De Luyck, nr. 193.137 van 11 mei 2009).

...

Te dezen dient vastgesteld dat verzoeker alleen maar aanhaalt (zonder bewijs) dat hij woonachtig zou zijn in de kern van Meer, en dat hij gronden zou bewerken in de buurt van de bouwsite. Zelfs indien dit allemaal voor waar moet aangenomen worden, valt hoegenaamd niet in te zien welke belangenschade verzoeker zou oplopen ingevolge de bouw van 2 kippenstallen op het eigendom van tussenkomende partij. Het woongenot van verzoeker blijft daardoor volstrekt onaangetast. Verzoeker kan de stallen zelfs niet zien vanaf zijn woonplaats. Evenmin worden de kwaliteiten van de beweerde landbouwgronden van verzoeker aangetast door een agrarische exploitatie in de omgeving.

Het enig middel is dan ook genomen uit beweerde wetsschendingen die niets te maken hebben met de belangen van de verzoekende partij.

19. *Het beroep is een zuivere actio popularis, die ook om die reden als onontvankelijk dient te worden afgewezen.*

...

Met betrekking tot de gegrondheid van het enig middel, repliceert de tussenkomende partij:

“

...

21. *Het is opvallend dat verzoeker bij de adstructie van het middel voorbijgaat aan de concrete motieven die de Deputatie en de PSA hebben opgebouwd, en op grond waarvan werd geoordeeld dat de nieuwe stallen verenigbaar zijn met het landschap.*

Het staat immers buiten kijf dat inrichtingen voor veeteelt perfect vergunbaar zijn binnen de landschappelijk waardevolle gebieden, op voorwaarde dat de vergunningverlenende overheid de nodige aandacht besteedt aan de landschappelijke inkleding van de op te richten constructies.

Dit blijkt duidelijk uit de bindende bepalingen van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 “betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen” (“het Inrichtingsbesluit”) en de rechtspraak van de Raad van State.

22.

...

De aanduiding “landschappelijk waardevol gebied” in overdruk houdt derhalve in dat dezelfde bestemmingen en handelingen toegelaten zijn als deze bepaald voor de grondkleur (i.c. agrarisch gebied), echter voor zover de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar wordt gebracht.

...

23. *In de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden zijn dus in beginsel alle agrarische inrichtingen op hun plaats, m.i.v. inrichtingen voor veeteelt en niet aan de grond gebonden landbouw.*

Artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit van 28 december 1972 bepaalt immers dat de agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin. Daaronder vallen ook “gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met

industrieel karakter of voor intensieve veeteelt”, zij het dat voor deze laatste gebouwen afstandsregels gelden.

24. In de rechtspraak wordt telkenmale bevestigd dat de vergunningverlenende overheid een bijzonder ruime appreciatiebevoegdheid heeft bij het beantwoorden van de vraag of een inrichting verenigbaar is met het landschappelijk waardevol karakter van een gebied.

...

25. Verzoeker levert te dezen loutere opportuniteitskritiek op de beslissing tot afgifte van de vergunning.

Zowel de PSA als de Deputatie hebben immers stilgestaan bij de impact van de stallen op het landschap, en waren gemotiveerd en goed onderbouwd van oordeel dat er geen impact zal zijn.

...

Bovendien herneemt de Deputatie de vergunningsvoorwaarde in verband met de aanleg van een groenscherm – zoals reeds aangeduid op de plannen in de aanvraag – die eerder reeds was opgelegd door de gemeente.

26. Deze motivering wordt door verzoeker niet op de korrel genomen, en is tevens volkomen aanvaardbaar.

De vergunningverlenende overheid kon redelijkerwijze van oordeel zijn dat de bouw van het landbouwbedrijf geen afbreuk zou doen aan het landschap, aangezien het gaat om een hoekperceel waar op korte afstand reeds bestaande landbouwbedrijven gelegen zijn (de Raad van State laat toe dat men op die manier rekening houdt met bestaande “gebreken” in het landschap, zie T. de Waele, P. Flamey, P. Sourbron en P.J. Vervoort, o.c., 340-342). Bovendien blijken de stallen buiten het zicht te liggen, gelet op deze bestaande bedrijven en bestaande bebossing aangrenzend aan het perceel, en dit in combinatie met het opgelegde groenscherm.

27. Verzoeker beweert dat de voorwaarde van aanleg van een groenscherm op zich reeds zou aantonen dat er schade wordt veroorzaakt aan het landschap, maar dit is evident nonsens. In bepaalde arresten van de Raad van State werd gesteld dat de vergunningverlenende overheid er niet mee kan volstaan om een groenscherm op te leggen, en zich vervolgens vrijgesteld te achten van concrete analyse van de impact op het landschap. Het groenscherm is inderdaad geen “passe partout”.

Evenwel is het in casu duidelijk dat de vergunningverlenende overheid wel degelijk heeft stilgestaan bij de impact op het landschap, en in redelijkheid heeft geoordeeld dat de vergunde werken geen schade toebrengen aan het landschap.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Met betrekking tot de ontvankelijkheid van het enig middel.

Het middel is voldoende duidelijk, daar waar de verzoekende partij in de uiteenzetting ervan aangeeft dat de ligging van het aangevraagde in landschappelijk waardevol agrarisch gebied onvoldoende werd beoordeeld in de bestreden beslissing.

Er dient overigens te worden vastgesteld dat de tussenkomen­de partij erin geslaagd is het middel vrij omstandig te beantwoorden. Ze stelt daarbij dat de verzoekende partij “zich in hoofdzaak (beroept) op de zogenaamde schending van het gewestplan, in zoverre dit de gronden van tussenkomen­de partij bestemt als agrarisch gebied met waardevol karakter” en “verzoeker beroept zich in het bijzonder op de materiële motiveringsplicht met betrekking tot de landschappelijke toets die de vergunningverlenende overheid volgens hem dient uit te voeren bij de afgifte van een stedenbouwkundige vergunning binnen dit bestemmingsgebied”.

Bij de bespreking van de ontvankelijkheid van het beroep werd vastgesteld dat het belang van de verzoekende partij niet kan betwist worden. Er werd tevens vastgesteld dat de argumentatie van de verzoekende partij in het verzoekschrift gelijkaardig is aan de bezwaren en de beroepsgriev­en uiteengezet tijdens de administratieve beroepsprocedure en dat de verzoekende partij niet ten onrechte stelt dat zij “steeds heeft gewezen” op de negatieve impact van het aangevraagde op de omgeving. Er kan derhalve bezwaarlijk worden aangenomen dat de verzoekende partij geen belang heeft om de argumentatie aan te voeren, zoals uiteengezet in het enig middel.

De excepties van de tussenkomen­de partij worden verworpen.

2.

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt duidelijk dat de verzoekende partij een schending aanvoert van de formele motiveringsplicht aangezien ze stelt dat “in de bestreden beslissing nauwelijks iets te vinden (is) (...)”.

3.

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat het gevraagde gedeeltelijk gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Artikel 15,4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen luidt als volgt :

“De landschappelijk waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gevaar brengen.”

Uit deze bepaling volgt dat de schoonheidswaarde van het gebied een noodzakelijk te beoordelen aspect uitmaakt voor de vergunningsverlenende overheid.

4.

Inzake de beoordeling van de verenigbaarheid van een aanvraag met de schoonheidswaarde van het gebied, moet het vergunningsbesluit duidelijk de met dit aspect verband houdende redenen opgeven waarop de vergunningverlenende overheid haar beslissing steunt. De motieven moeten afdoende zijn.

Er kan slechts rekening worden gehouden met de in het bestreden besluit zelf vermelde motieven, en derhalve niet met door de tussenkomen­de partij, zelf geen auteur van de bestreden beslissing, geformuleerde argumenten.

5.

Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling aangaande het esthetisch aspect in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid. In de uitoefening van het hem

opgedragen wettigheidstoezicht, heeft hij echter wel tot opdracht aan de hand van de concrete gegevens van de zaak na te gaan of de overheid de feiten waarop haar beoordeling steunt correct heeft vastgesteld en of zij op grond van die feiten in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de te vergunnen bouwwerken verenigbaar zijn met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

6.

Het gevraagde betreft het bouwen van twee kippenstallen van 90,48 meter op 25,98 meter.

Het bestreden besluit bevat volgende relevante overwegingen met betrekking tot beoordeling van het landschap:

“ ...

Gezien de ligging in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied is de landschappelijke inkleding van een nieuwe inplanting van sterk belang. Het landschap wordt gekenmerkt door bos, open velden met bomenrijen en kleine landschapselementen.

Aan de achterzijde worden het perceel en de stallen afgeschermd door bos. Aan de oostzijde bevindt zich een bomenrij. Deze bomenrij dient aangevuld te worden met een onderbegroeiing zodat een volwaardig groenscherm ontstaat. Dit scherm dient 6m breed te zijn, zoals reeds in rood aangegeven werd op plan door het college van burgemeester en schepenen.

Ook langs de westzijde van de stallen dient een voldoende breed en lang groenscherm voorzien te worden, zoals ook in rood aangeduid op plan. Dit groenscherm dient op 8m van de stal voorzien te worden zodat er nog doorgang voor de brandweer mogelijk blijft naast de stal. Het groenscherm dient een bomenrij met hoogstammige bomen te voorzien zodat aangesloten wordt bij de bestaande structuur van het landschap. Het groen op het perceel vormt de overgang tussen het bos en het open landschap.

...”

Deze overwegingen, die beperkt zijn tot “het sterk belang” aan “landschappelijke inkleding” zijn niet afdoende om te besluiten tot de verenigbaarheid van het gevraagde met de bestemming “landschappelijk waardevol gebied”, maar wijzen er integendeel op dat door de verwerende partij wordt aangenomen dat de schoonheidswaarde van het landschap wordt geschonden of minstens dreigt geschonden te worden door het bouwen van de twee kippenstallen.

Uit de bestreden beslissing blijkt derhalve geen zorgvuldige beoordeling van de verenigbaarheid van het gevraagde met de schoonheidswaarde van het landschap.

Het middel is in die mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 12 januari 2012, waarbij aan de tussenkomen de partij de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden wordt verleend voor het onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van twee kippenstallen op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.
5. De kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, komen ten laste van de tussenkomen de partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 24 oktober 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Eddie CLYBOUW

Nathalie DE CLERCQ